

A Fővárosi Ítéltábla a dr. Varga István ügyvéd (címe) által képviselt I.rendű felperes neve (I.rendű felperes címe) I. rendű felperes és II.rendű felperes neve (II.rendű felperes címe) II. rendű felperes,
- a Nehéz-Posony Ügyvédi Iroda (címe., ügyintéző ügyvéd: dr. Nehéz-Posony Márton) által képviselt I.rendű alperes neve (I.rendű alperes címe) I. rendű alperes,
- a dr. Jurida Petra Natália ügyvéd (címe) által képviselt II.rendű alperes neve (II.rendű alperes címe) II. rendű alperes,
- a Kozma és Fáy Ügyvédi Iroda (címe , ügyintéző ügyvéd: dr. Kozma Péter) által képviselt III.rendű alperes neve (III.rendű alperes címe) III. rendű alperes,
- a Tóth Péter Bence Ügyvédi Iroda (címe, ügyintéző ügyvéd: dr. Tóth Péter) által képviselt IV.rendű alperes neve (IV.rendű alperes címe) IV. rendű alperes ellen személyiségi jog megsértésének megállapítása miatt indított perében a Fővárosi Törvényszék 2017. szeptember 28. napján meghozott 36.P.21.398/2017/20. számú ítélete ellen a felperesek részéről 21. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés folytán meghozta a következő

ítéletet:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét részben megváltoztatja és megállapítja, hogy az I. rendű alperes megsértette az I. és II. rendű felperes jóhírnevét azzal, hogy a ... hírportálon 2017. február 21-én megjelent „...” című cikkben, valamint a 2017. március 1. napján megjelent „...” című cikkben azt a valós tény, hogy nem kellett megfizetnie a felperesek érdekeltségébe tartozó, éttermet üzemeltető cégnek az általa bérelt önkormányzati ingatlan bérleti díjából az ingatlanon elvégezendő, belső építészeti munkáktól függetlenül is szükséges műszaki felújítás ellentételezéseként hat havi bérleti díjat, abban a hamis színben tüntette fel, mintha az önkormányzat a bérleti díjból ellenszolgáltatás nélkül elengedett volna hat hónapi bérleti díjat, kizárólag a bérlő által folytatni kívánt üzleti tevékenység érdekében.

Megállapítja, hogy a IV. rendű alperes megsértette az I. és II. rendű felperes jóhírnevét azzal, hogy a ... hírportálon 2017. február 21-én megjelent „...” című cikkben azt a valós tény, hogy megállapodás alapján nem kellett megfizetnie a felperesek érdekeltségébe tartozó, éttermet üzemeltető cégnek az általa bérelt önkormányzati ingatlan bérleti díjából az ingatlanon elvégezendő, belső építészeti munkáktól függetlenül is szükséges műszaki felújítás ellentételezéseként hat havi bérleti díjat, abban a hamis színben tüntette fel, mintha az önkormányzat a bérleti díjból ellenszolgáltatás nélkül elengedett volna hat hónapi bérleti díjat, kizárólag a felperesek által folytatni kívánt üzleti tevékenység érdekében.

Az I. és IV. rendű alpereseket a további jogsértéstől eltiltja.

Kötelezi az I. rendű alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az I. és II. rendű felpereseknek

egyetemlegesen 400.000 (négy százezer) forintot, valamint ennek 2017. február 25-től a kifizetésig a késedelemmel érintett félév első napján érvényes jegybanki alapkamatnak megfelelő késedelmi kamatot.

Kötelezi a IV. rendű alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az I. és II. rendű felpereseknek egyetemlegesen 200.000 (kétszáz ezer) forintot, valamint ennek 2017. február 25-től a kifizetésig a késedelemmel érintett félév első napján érvényes jegybanki alapkamatnak megfelelő késedelmi kamatot.

Egyebekben a per fő tárgya, és a II. és III. rendű alperesek tekintetében a felperes által fizetendő perköltségre is kiterjedően az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi az I. és II. rendű felpereseket, hogy külön felhívásra fizessenek meg a Magyar Államnak személyenként 507.500-507.500 (ötszázhetezer-ötszáz-ötszázhetezer-ötszáz) forint együttes kereseti és fellebbezési illetéket.

Kötelezi az I. rendű alperest, hogy külön felhívásra fizessen meg a Magyar Államnak 140.000 (száznegyvenezer) forint együttes kereseti és fellebbezési illetéket.

Kötelezi a IV. rendű alperest, hogy külön felhívásra fizessen meg a Magyar Államnak 105.000 (százöt ezer) forint együttes kereseti és fellebbezési illetéket.

Kötelezi az I. és II. rendű felpereseket, hogy 15 napon belül egyetemlegesen fizessenek meg a II. rendű alperesnek 75.000 (hetvenöt ezer) forint + áfa, a III. rendű alperesnek 25.000 (huszonöt ezer) forint + áfa másodfokú perköltséget.

Kötelezi az I. és II. rendű felpereseket, hogy 15 napon belül egyetemlegesen fizessenek meg az I. rendű alperesnek 110.000 (száztíz ezer) forint + áfa együttes első- és másodfokú perköltséget.

A IV. rendű alperes az első és másodfokú költségeit maga köteles viselni.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

Indokolás

Az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás szerint 2017. február 21-én az I. rendű alperes által üzemeltetett ... internetes oldalon „...” címmel cikk jelent meg, melyben szerepelt az az állítás, miszerint „a gasztrovállalkozó több mint kedvezőnek tűnő feltételekkel használhatja a közvagyonot” (1). A cikk szerint birtokukba került a ... Önkormányzat és a ... között létrejött több szerződés, amelyek megmutatják, milyen feltételek mellett etetheti a cégcsoport vendégeit a Várban, és mennyi pénzt kap cserébe a terület értékes ingatlanjai átengedéséért (2). A cikk közli, hogy „12 millió mínusz ér a közvagyonban kialakított pucér szakács franchise” (3), „tavaly tavasszal megnyitott báziskonyhájukat egyedüli indulóként vitték el” (4).

A II. rendű alperes által üzemeltetett ... internetes oldalon 2017. február 21-én „Milliókat engedett el ...éknak a ... önkormányzat” címmel cikk jelent meg, amely átvette az I. rendű alperes előző cikkének tartalmát, valamint azt a megállapítást is tette, hogy „a gasztrovállalkozó igen kedvezőnek

tűnő árakon jutott üzlethelyiségekhez" (5).

A IV. rendű alperes üzemeltetésében álló ... internetes oldalon ugyanaznap cikk jelent meg „...” címmel, amelyben az szerepelt az I. rendű alperes által közölt cikk tartalma alapján, miszerint „a kerületnek 12 millió forintjába került, hogy ... cége jobban járjon az üzlettel” (6).

Az I. rendű alperes 2017. március 1-jén a ... internetes oldalon „...” címmel ismét cikket jelentetett meg, amely arról tájékoztat, hogy „kedvező feltételekkel vehette bérbe I.rendű felperes neve az önkormányzati helyiségeket” (7). „Feljelentés-kiegészítést rendelt a IX. kerületi Ügyészség Gazdasági Bűnügyek részlege a ...-éttermekkel kapcsolatban” (8). „A ... Önkormányzat az egyik megállapodásban hónapokra elengedte a bérleti díjat” (9).

Ugyanaznap cikk jelent meg a II. rendű alperes által üzemeltetett ... internetes oldalon „Rendőrségi ügy lett abból, hogy milliókat engedett el ...éknak a ... önkormányzat” címmel. A cikk több pontban is átvette az I. rendű alperes 2017. március 1-jei cikkének tartalmát. Közölte azt is, hogy a „gasztrovállalkozó több ingatlant is kedvező áron bérelhet” (10), valamint, hogy „feljelentés-kiegészítést rendelt el a IX. kerületi Ügyészség Gazdasági Bűnügyek Részlege a ...-éttermekkel kapcsolatban” (11).

2017. március 2-án az I. rendű alperes által üzemeltetett ... internetes oldalon „...” címmel újabb cikk jelent meg, melyben szerepel az a kijelentés, hogy „az ár ugyanis kifejezetten barátinak mondható” (12), a „Városháza melletti teraszhoz grátisz nyilvános WC is járt” (13), „az ingatlanok havi bérleti díja egy négyzetméterre vetítve potom 1670 forint” (14), „a ... Önkormányzattól bérelt éttermek szerződéseinek több mint kedvezőnek tűnő feltételei ennél a bérletnél is visszaköszönnék” (15).

2017. március 2-án cikk jelent meg a II. rendű alperes kezelésében lévő ... internetes oldalon is „...” címmel, amely azt a megállapítást tartalmazta egyebek mellett, hogy „a Kapisztrán téren is olcsón bérelhet I.rendű felperes neve cége” (16).

Ugyanezen a napon a III. rendű alperes által üzemeltetett ... internetes honlapon „...” címmel jelent meg cikk, mely átvette az I. rendű alperes 2017. március 2-i cikkének tartalmát. Azokat a megállapításokat is tartalmazta továbbá, hogy „baráti áron bérelhet ... a Kapisztrán téren” (17), „az ingatlanok havi bérleti díja egy négyzetméterre vetítve potom 1670 forint” (18), továbbá „grátisz nyilvános WC is járt a szabadtéri teraszhoz” (19), „feljelentés-kiegészítést rendelt el a IX. kerületi Ügyészség Gazdasági Bűnügyek Részlege a ...-éttermekkel kapcsolatban” (20).

Ugyanezen a napon a IV. rendű alperes által üzemeltetett ... internetes honlapon „...” címmel jelent meg cikk. A cikk olyan megállapítást tartalmazott, miszerint az „ár ugyanis kifejezetten barátinak mondható” (21), „Városháza melletti teraszhoz grátisz nyilvános WC is járt” (22), „az ingatlanok havi bérleti díja egy négyzetméterre vetítve potom 1670 forint” (23).

A felperesek keresetükben kérték annak megállapítását, hogy az I. rendű alperes megsértette a felperesek jóhírnévhez fűződő jogát azzal, hogy azt a valótlan tényt állította, hogy „a gasztrovállalkozó több mint kedvezőnek tűnő feltételekkel használhatja a közvagyon” (1); hogy „mennyi pénzt kap cserébe a kerület értékes ingatlanjai átengedéséért” (2); hogy azzal a való tény hamis színben való feltüntetésével, miszerint „12 millió mínuszt ér a közvagyonban kialakított pucér szakács franchise”(3); azzal a való tény hamis színben való feltüntetésével, hogy „tavaly tavasszal megnyitott báziskonyhájukat egyedüli indulóként vitték el.” (4)

Annak megállapítását is kérte, miszerint megsértette a II. rendű alperes a felperesek jóhírnévhez fűződő jogát azzal, hogy azt a valótlan tényt híresztelte, hogy „a gasztrovállalkozó igen kedvezőnek tűnő árakon jutott üzlethelyiségekhez” (5), a IV. rendű alperes megsértette a felperesek jóhírnévhez fűződő jogát, annak a valós ténynek hamis színben való feltüntetésének híresztelésével, hogy „a kerületnek 12 millió forintjába került, hogy ... cége jobban járjon az üzlettel.” (6)

A felperesek kérték, hogy a bíróság fenti jogsértésekért kötelezze az I., II. és IV. rendű alpereseket fejenként 500.000 forint sérelemdíj és annak a Ptk. 6:48. § (1) bekezdése alapján 2017. február 22. napjától a kifizetés napjáig járó késedelmi kamata megfizetésére az I. és II. rendű felperes részére.

A felperesek kérték megállapítását is, hogy az I. rendű alperes megsértette a felperesek jóhírnévhez fűződő jogát azzal, hogy valós tény hamis színben tüntetett fel annak közlésével, miszerint „kedvező feltételekkel vehette bérbe I.rendű felperes neve az önkormányzati helyiségeket” (7), továbbá „feljelentés-kiegészítést rendelt el a IX. kerületi Ügyészség Gazdasági Bűnügyek részlege a ...-éttermekkel kapcsolatban” (8), valamint „a ... Önkormányzat az egyik megállapodásban hónapokra elengedte a bérleti díjat” (9).

Kérte annak megállapítását is, hogy a II. rendű alperes megsértette a felperesek jóhírnévhez fűződő jogát azzal, miszerint azt a valótlan tény híresztelte, hogy „a gasztrovállalkozó több ingatlant is kedvező áron bérelhet” (10), továbbá tényeket hamis színben híresztelt, amikor közölte, hogy „feljelentés-kiegészítést rendelt el a IX. kerületi Ügyészség Gazdasági Bűnügyek Részlege a ...-éttermekkel kapcsolatban” (11).

A felperesek kérték, hogy a bíróság kötelezze a fenti jogsértésekért az I. és II. rendű alpereseket személyenként 500.000 forint sérelemdíj és annak a Ptk. 6:48. § (1) bekezdése alapján 2017. március 2. napjától a kifizetés napjáig terjedő késedelmi kamata megfizetésére.

A felperesek kérték, hogy a bíróság állapítsa meg, hogy az I. rendű alperes megsértette a felperesek jóhírnévhez fűződő jogát azzal a valótlan tényállítással, hogy „az ár ugyanis kifejezetten barátnak mondható” (12), továbbá hogy a „Városháza melletti teraszhoz grátisz nyilvános WC is járt” (13); azzal a valós tény hamis színben feltüntetésével, hogy „az ingatlanok havi bérleti díja egy négyzetméterre vetítve potom 1670 forint” (14), továbbá, hogy „a ... Önkormányzattól bérelt éttermek szerződéseinek több mint kedvezőnek tűnő feltételei ennél a bérletnél is visszaköszönnék” (15).

A II. rendű alperes megsértette a felperesek jóhírnévhez fűződő jogát azzal a valótlan tény híresztelésével, hogy „a Kapisztrán téren is olcsón bérelhet I.rendű felperes neve cége” (16); a III. rendű alperes megsértette a felperesek jóhírnévhez fűződő jogát azzal a valótlan tény híresztelésével, hogy „baráti áron bérelhet ... a Kapisztrán téren” (17); azzal a valós tény hamis színben való feltüntetésének híresztelésével, hogy „az ingatlanok havi bérleti díja egy négyzetméterre vetítve potom 1670 forint” (18); azzal a valótlan tény híresztelésével, hogy „grátisz nyilvános WC is járt a szabadtéri teraszhoz” (19); azzal a valós tény hamis színben való feltüntetésének híresztelésével, hogy „feljelentés-kiegészítést rendelt el a IX. kerületi Ügyészség Gazdasági Bűnügyek Részlege a ...-éttermekkel kapcsolatban” (20).

A IV. rendű alperes megsértette a felperesek jóhírnévhez fűződő jogát azzal a valótlan tény híresztelésével, hogy az „ár ugyanis kifejezetten barátnak mondható” (21), továbbá, hogy a „Városháza melletti teraszhoz grátisz nyilvános WC is járt” (22); azzal a valós tény hamis színben való feltüntetésének híresztelésével, hogy „az ingatlanok havi bérleti díja egy négyzetméterre vetítve potom 1670 forint” (23).

A felperesek kérték kötelezni az I-IV. rendű alpereseket a fenti jogsértésekért fejenként 500.000 forint sérelemdíj és annak 2017. március 3. napjától a kifizetés napjáig járó késedelmi kamata megfizetésére.

A felperesek összesen kérték kötelezni az I.-II. rendű alpereseket, hogy 1.500.000-1.500.000 forintot I. rendű felperes részére; I.-II. rendű alpereseket, hogy 1.500.000-1.500.000 forintot II. rendű felperes részére; III. rendű alperest, hogy 500.000-500.000 forintot I. rendű és II. rendű felperes részére; IV. rendű alperest, hogy 1.000.000- 1.000.000 forintot I. rendű felperes és II. rendű felperes részére külön-külön fizessenek meg.

Kérték továbbá az alpereseket eltiltani a további jogsértéstől, valamint kötelezni a jogsértés abbahagyására.

A felperesek előadták, hogy az I. rendű felperes érdekeltségébe tartozik a II. rendű felperes, amely

az éttermeket működtető cégek többségi tulajdonosa. Az egyes felperesi kereseti kérelmek kapcsán a felperesek az alábbiakra hivatkoztak:

Ad (1) Valótlanul tartotta azt az állítást, hogy „a gasztrovállalkozó több mint kedvező feltételekkel használhatja a közvagyonot”, figyelemmel arra, hogy a felperesek semmilyen kedvező elbírálást nem kaptak a nyilvános pályázat során.

Ad (2) Azzal a kérdéssel, hogy „mennyi pénzt kap cserébe a kerület az értékes ingatlanjai átengedéseért”, a felperesek álláspontja szerint valótlan tény állított az I. rendű alperes, illetve a cikk azt próbálja sugallni, hogy az önkormányzat az ingatlanokat átengedte minden egyéb kikötés nélkül a felperesek részére, pedig valójában pályázat útján nyerte el a II. rendű felperes az ingatlant.

Ad (3) Az a szövegrész, mely szerint „12 millió mínuszt ért a közvagyonban kialakított pucér szakács franchise”, valós tényként tűnt fel hamis színben. Azt a látszatot kelti, hogy a ... Italian kialakításával megkárosították a közvagyonot, mivel a franchise speciális igényeinek teljesítése érdekében engedték el ellenszolgáltatás nélkül a bérleti díjakat. A valóságban alapvető eszközök felújítása történt, és önkormányzati rendelet ad lehetőséget arra, hogy a felújításra szánt összeget a bérlő levonja a bérleti díjból. Összességében több száz millió forintot költöttek az étterem kialakítására és teljes felújítására, amelyben benne van az utoljára 1970-ben felújított, korábban is étteremként kialakított helyiség, épület korszerűsítése, a jogerős bontási határozattal sújtott épületi elemek elbontása is. Bérleti díjfizetési kedvezményt a felújítás idejére esetenként kaptak, ami általános piaci gyakorlat, cserébe a belső design-t (belső építészetet) nem érintő felújítási munkálatok is történtek, többek között a közműveket kicserélték, kazáncserére került sor, a portál eredeti állapotát helyreállították, szellőzési rendszert alakítottak ki, ami kötelező volt a működtetéshez.

Ad (4) A „tavaly tavasszal megnyitott báziskonyhájukat egyedüli indulóként vitték el” szövegrész, valós tényként tűnt fel hamis színben, ugyanis a valóság az, hogy három év sikertelen hirdetés után egyedüli érdeklődőként pályázták és nyerték meg a felperesek az ingatlant.

Ad (5) Azzal a szövegrésszel, hogy a gasztrovállalkozó igen kedvezőnek tűnő árakon jutott üzlethelyiségekhez, valótlan tényként híresztelt a II. rendű alperes, mivel a valóság az, hogy a felperes önkormányzati rendelet által szabályozott árakon jutott az ingatlanokhoz, semmilyen kedvezménynek tűnő árról nincs szó.

Ad (6) A „kerületnek 12 millió forintjába került, hogy ... cége jobban járjon az üzlettel” szövegrésszel valós tényként, hamis színben tüntettek fel, mivel valójában nem került az önkormányzatnak 12 millió forintjába az, hogy a felperesek jobban járjanak. A bérleti díj kedvezmény az ingatlanok felújításáért és használhatóvá tételéért járt.

Ad (7) Az I. rendű alperes azzal a kijelentéssel, hogy „kedvező feltételekkel vehette bérbe I. rendű felperes neve az önkormányzati helyiségeket”, valótlan tényként állított, a bérleti díjak, feltételek meghatározása ugyanis önkormányzati hatáskörbe tartozik, a felperesek semmilyen kedvező feltételben nem részesültek.

Ad (8) (11) (20) A felperesek keresete szerint az I., II., III. rendű alperes a feljelentés kiegészítéssel kapcsolatban valós tényként tüntetett fel hamis színben, amikor „feljelentés-kiegészítést rendelt el a IX. kerületi Ügyészség Gazdasági Bűnügyek Részlege a ... éttermekkel kapcsolatban” szövegrésszel azt a látszatot keltette, mintha a nyomozás a felperesek tevékenységét érintené.

Ad (9) A „... Önkormányzat egyik megállapodásban hónapokra elengedte a bérleti díjat” kitétellel az I. rendű alperes valós tényként hamis színben tüntetett fel, a (3) kitételnél kifejtett módon.

Ad (10) A „gasztrovállalkozó több ingatlant is kedvező áron bérelhet” kitétellel a II. rendű alperes valótlan tényként híresztelt, mert a felperesek semmilyen kedvező feltételben nem részesültek, visszautalt a (7) kitétel jogsértő jellege kapcsán kifejtett hivatkozására.

Ad (12) (21) Az „ár ugyanis kifejezetten barátinak mondható” szövegrésszel azt a hamis látszatot kelti az I., és IV. rendű alperes, mintha a cégcsoport másoknál kedvezőbb feltételekkel jutna hozzá a bérleményekhez. A valóságban a bérleti díjakat önkormányzati rendelet szabályozza, az ár nem

mondható kifejezetten barátinak.

Ad (14), (18), (23) Az I. rendű alperes valós tény hamis színben tüntetett fel, a III., IV. rendű alperesek pedig ezt híresztelték amikor közölték, hogy „az ingatlanok havi bérleti díja egy négyzetméterre vetítve potom 1670 forint”. Azt a látszatot keltették, mintha ez az összeg kevés lenne, összehasonlítást azonban nem tartalmaz, valamint nem mutatja be, hogy milyen beruházásokat kellett elvégezniük a jelenlegi állapot eléréséhez.

Ad (13) (19) (22) Az I. rendű alperes valótlan tény állított, a III. és IV. alperes valótlan tény híresztelt, amikor a „grátisz nyilvános WC is járt” szövegrésszel azt a látszatot keltették, mintha előnyhöz jutnának a többi szolgáltatóval szemben. A valóság viszont az, hogy a nyilvános WC üzemeltetése egy vállalt teher a cégnek, az semmilyen valódi bevételt nem generál.

Ad (15) A „... Önkormányzattól bérelt éttermek szerződéseinek több mint kedvezőnek tűnő feltételei ennél a bérletnél is visszaköszönnék” kitétel a valós tény hamis színben tüntette fel, ugyanis nincs semmilyen kedvező feltétel.

Ad (16) A „Kapisztrán téren is olcsón bérelhet I.rendű felperes neve cége” szövegrésszel a II. rendű alperes valótlan tény híresztelt, mert a bérleti díj összege nem tekinthető olcsónak.

Ad (17) A felperes álláspontja szerint a „baráti áron bérelhet ... a Kapisztrán téren” szövegrésszel a III. rendű alperes valótlan tény híresztelt, tekintettel arra, hogy a bérleti díj összege nem tekinthető barátinak. A felperesek a várbeli önkormányzati helyiségek szokásos árának többszörösét fizetik.

Az alperesek a kereset elutasítását kérték és felperesek perköltségben történő marasztalását.

Vitatták, hogy a felperes által megjelölt mondatok alkalmasak lennének a jóhírnév megsértésére. Azzal védekeztek, hogy valós tényeket közöltek, illetve valós tényeken alapuló véleményeket fogalmaztak meg, illetve értékelést írtak le. Vitatták a felperesek keresetösségi jogát is egyes cikkek kapcsán.

A (3), (9) kitételek kapcsán arra hivatkozott az I. rendű alperes, hogy a bérleti díj fizetés kedvezményét a felperesek elismerték, a (9) szövegrésszel érintett cikk visszautal a korábbi cikkekre, amely részletesen tartalmazza a felújítási költségek és a bérleti díj kedvezmények összefüggését.

A (6) kitétel kapcsán a IV. rendű alperes azzal védekezett, hogy a felperesekre nem sértő az állítás.

Az elsőfokú bíróság a keresetet elutasította. Kötelezte személyenként az I. és II. rendű felperest, hogy 15 napon belül fizessenek meg az I. és II. rendű alpereseknek 75.000-75.000 forint+áfa perköltséget, a III. rendű alperesnek 25.000 forint+áfa perköltséget, a IV. rendű alperesnek 50.000 forint+áfa perköltséget, valamint a Magyar Államnak külön felhívásra személyenként 240.000-240.000 forint kereseti illetéket.

Az elsőfokú bíróság döntését a Polgári Törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvény (Ptk.) 2:42. § (1) bekezdés, 2:43. § d) pontja, 2:45. § (2) bekezdésére alapította. Kiemelte, hogy azt kellett vizsgálni, miszerint a felperesek által sérelmezett cikk-részletek alkalmasak voltak-e a jóhírnév megsértésére. Ennek megállapíthatóságához két feltétel együttes teljesülésére van szükség: a tényállításnak valótlannak és az érintett személyre nézve sértőnek kell lennie. Hangsúlyozta, hogy az egységes bírósági gyakorlat szerint a kereset elbírálásánál nem lehet a megjelölt kifejezéseket elszigetelten vizsgálni, tekintettel kell lenni a szöveggörnyezetre is, így kell megállapítani, hogy a sajtóközlemény kifogásolt részében alkalmas-e jóhírnév megsértésére.

Az egyes megjelölt szövegrészleteket az alábbiak szerint értékelte:

ad (1) A közvagyon igénybevétele feltételeinek kedvezőnek vagy kedvezőtlennek minősítése az elsőfokú bíróság szerint egyéni értékítélet, egyéni véleménynyilvánítás körébe tartozik. A vélemény ezen formájának indokolatlanul bántó, megalázó jellege nem állapítható meg, ezért nem alkalmas a jóhírnév megsértésére.

ad (2) A sérelmezett kérdést tartalmazó cikkből megállapította, hogy a felperesek által kiragadott

mondatrészlet a mondat többi részével egységesen értékelve azt tartalmazza, hogy a szerződés meghatározza a bérlet feltételeit és a bérleti díjat. Ezen kérdésfeltevés bár tényállításként értékelhető, a jóhírnév megsértésére nem alkalmas. Az I. rendű alperes rendelkezésére álló szerződés tartalmára nézve tesz objektív ténymegállapítást. A sérelmezett szövegrész nem értelmezhető a felperesek által hivatkozott olyan tartalommal, mely szerint az önkormányzat az ingatlanokat átengedte minden egyéb kikötés nélkül a felperesek részére.

ad (3) Az elsőfokú bíróság szerint a felperesek elismerték, hogy mentesültek a bérleti díj fizetési kötelezettség alól, a bérlet tárgyát képező ingatlan felújítási munkálatainak ideje alatt. Ezen tényekből levont következtetést tartalmaz a sérelmezett megállapítás, leírja, hogy kevesebb folyt be a bérbeadó költségvetésébe. E körben a megállapítás tényállítás jellege fennáll, azonban valótlannak, sem valót eltorzítónak nem tekinthető, a jóhírnév megsértésére nem volt alkalmas.

ad (4) A felperesek által valóságként megjelöltek csupán annyiban térnek el a kifogásolt szövegrészlettől, hogy rögzítik 3 éve hirdették a tárgyi ingatlant.

Ezen további adat hiánya sem valótlanná, sem valót eltorzítóvá nem teszi a sérelmezett állítást, ezért az a jóhírnév megsértésére nem alkalmas.

ad (5) Az elsőfokú bíróság megállapította, hogy a felperesek keresetőségi joga fennállt. Egyetértett azonban a II. rendű alperesnek azzal a védekezésével, hogy a kedvező kifejezés egyéni értékítéletet, véleményt kifejező melléknév, ez szubjektív véleménykifejező jelleget erősíti a szövegrészben alkalmazott „tűnik” fordulat is. A kedvező, illetőleg a kedvezőnek tűnő fordulat, mint vélemény nem tekinthető indokolatlanul bántónak a felperesekre nézve. A felperesek által valónak megjelölt tény pedig nem áll ellentétben a feltételek, illetve az ár kedvezőnek minősítésével.

ad (6) Az elsőfokú bíróság visszautalt a (3)-nál kifejtettekre, a szövegrész tényállítás jellegű, azonban sem valótlannak, sem valóságot eltorzítónak nem tekinthető.

ad (7) A bíróság visszautalt az (5)-nél kifejtettekre, rögzítette, hogy a kedvező, mint melléknév szubjektív véleménykifejező szerepe folytán nem állapítható meg valótlán tényállítás az I. rendű alperes részéről.

ad (8), (11), (20) Az elsőfokú bíróság ezekben az esetekben is megállapíthatónak találta a felperesek keresetőségi jogának fennálltát. A felperesek a büntetőeljárás folyamatban létét nem vitatták, valós tény hamis színben feltüntetésére hivatkoztak. Nem fogadta el azt az alperesi érvelést, hogy a hűtlen kezelés speciális elkövetői köre az átlagolvasó számára is ismert. Az alkalmazott szókapcsolat azonban megítélése szerint egyértelművé teszi, hogy a nyomozás nem a ... éttermek ellen, hanem az éttermekkel kapcsolatosan folyik, tehát a felperesek nem érintettjei az eljárásnak. Osztotta az elsőfokú bíróság a III. rendű alperes PK 14. számú állásfoglalás körében előadott védekezését, mely szerint a sajtó jogosult a folyamatban lévő büntetőügyről tájékoztatni a nyilvánosságot az eljárás állásának megfelelően. A feljelentés-kiegészítéséről tett megállapítás valós tény tartalmazott, ezért ez nem eredményezhette a jóhírnév sérelmét.

ad (9) A felperesek elismerték a bérleti díj kedvezmény tényét, a sérelmezett rész pedig ennek megfelelő tartalmú állítást tartalmaz. Az önkormányzat a felperesek által sem vitatottan ténylegesen elengedte a bérleti díj egy részét. A cikkből kiragadott szövegrész ezért sem valótlannak, sem a valót eltorzítónak nem tekinthető, az a jóhírnév megsértésére nem alkalmas.

ad (10) Az elsőfokú bíróság visszautalt az (5) pontban kifejtettekre, mely szerint a keresetőségi jog fennállta megállapítható, a „gasztrovállalkozó” kifejezés alapján az I. és II. rendű felperes is beazonosítható, továbbá arra, hogy a „kedvező” szó szubjektív véleményt fogalmaz meg, a jóhírnév megsértésére alkalmas tényállításnak ezért nem minősül.

ad (12) (21) Egyetértett az alperesek védekezésével, mely szerint a „baráti” jelző a „kedvezővel” megegyező jelentéstartalmú véleményt, értékítéletet fejez ki. A felperes a cikk összefoglaló bevezetőjéből kiragadott véleménynyilvánítást kifogásolt. Az is vélemény, hogy a felperesek nem tekintik barátinak a megszabott bérleti díjat. Mint véleménynyilvánítás a valótlán tényállítás

kategóriájába azonban nem tartozik, ezért nem tekinthető indokolatlanul bántónak, így jóhírnév megsértésére sem alkalmas.

ad (13) (19) (22) Az elsőfokú bíróság megállapította ezen kereseti kérelmek tekintetében, hogy a felperesek által is elismerten külön ellenszolgáltatás nélkül jutottak hozzá a nyilvános illemhely üzemeltetésének jogához, akár terhet, akár bevételi forrást jelent ez a számukra. Erre tekintettel a grátisz jelző, amely tényállításnak minősül a valóságot tükrözi, jóhírnév sértésnek nem lehet alapja.

ad (14) (18) (23) Az elsőfokú bíróság megítélése szerint a „potom” szó az „olcsó” kifejezés köznap megfelelője, szintén véleményt fejez ki. A cikk további szövegében pontos hivatkozást tartalmaz, megjelölte ugyanis annak ténybeli alapját, összehasonlító adatok és a bérleti díj összegének pontos megjelölésével. Ez a részlet sem alkalmas ezért jóhírnévsértés megállapítására.

ad (15) Az elsőfokú bíróság visszautalt az (5) pontban kifejtettekre, megállapítva, hogy a „kedvező” megjelölés egyéni véleményt fejez ki, amelynek relatív voltát a „tűnő” szófordulat tovább erősíti. Véleménykifejezés, amely nem indokolatlanul bántó, a jóhírnév megsértésére nem alkalmas, ezért e kereseti kérelmet is elutasította.

ad (16) Az elsőfokú bíróság a felperesek keresetösségi jogát ebben a tekintetben is megállapította. Az „olcsó” szó a II. rendű alperes által helyesen hivatkozottan egyéni értékítéletet, véleményt fejez ki, amely a cikk által megjelölt, a bérleti díj pontos összegét feltüntető megállapításra vonatkozik, mint vélemény, mely nem indokolatlanul bántó, ezért a jóhírnév megsértésére nem alkalmas.

ad (17) Az elsőfokú bíróság visszautalt a (12) (21)-nél kifejtettekre, megállapította, hogy a „baráti” kifejezés véleménynyilvánítás az ingatlan bérleti díja tekintetében, így az nem tekinthető valótlan tényállításnak, nem sérti a felperesek jóhírnevét. Mindezekre tekintettel a felperesek keresetét elutasította.

Az elsőfokú ítélet ellen a felperesek terjesztettek elő fellebbezést.

Kérték az elsőfokú bíróság ítéletének megváltoztatását és az alperesek kereset szerinti marasztalását. Hivatkoztak fellebbezésükben arra, hogy a keresetlevelükben pontról pontra kifejtették, hogy álláspontjuk szerint miért tényállítások és miért olyan tartalmúak, amelyek jóhírnevet sértenek. Az elsőfokú eljárás során és a keresetlevelében foglaltakat ezért a fellebbezés indoklásaként is változatlanul fenntartották.

Általánosságban rögzítették azon közlésekkel kapcsolatban, amelyek az általuk megszerzett, illetve bérelt ingatlanokra, bérleti díjra és az általuk használt közvagyonra vonatkoznak, hangsúlyozták, hogy ezek tényállítások, melyek sértik a jóhírnevüket és amelyek valótlanak. Amennyiben pedig véleménynek minősülnének, akkor is közvetlenül vagy közvetve valótlan tényállítást tartalmaznak, kifejezőmódjukban sértőek mindkét felperesre nézve.

A sérelmezett mondatfordulatok háttérében az áll, hogy azért jutnak kedvezőbb feltételekkel bérleményekhez, mert az önkormányzattal „mutyiznak”, különböző „kapcsolatrendszernek” köszönhetően meg vannak különböztetve a többiektől és ez nyilvánvaló, hogy presztízsromboló hatással bír rájuk nézve. Az I. rendű felperes ebben a tekintetben részletes nyilatkozatot tett.

A feljelentés-kiegészítés tekintetében hivatkozott arra, hogy az alkalmazott szókapcsolat alapján nem egyértelmű, hogy a nyomozás nem a ...-éttermek ellen folyik, hanem az éttermekkel kapcsolatosan. Amennyiben a cikk a valóságot kívánta volna megjeleníteni, akkor leírja konkrétan, hogy kivel szemben és miért van eljárás, és nem azt írja, hogy a ...-éttermekkel kapcsolatban, ezáltal is az olvasóközönség figyelmét rájuk fordítva, hogy ellenük folyik valamiféle nyomozás, eljárás. Összességében változatlanul az az álláspontjuk, hogy jóhírnév sértőek a tényállítások, a vélemények pedig burkolt tényállítást tükröznek, melyek célja a felperesek lejáratása és rossz színben feltüntetése.

Az I. rendű alperes az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyását indítványozta annak helyes indokai folytán. Fenntartotta az érdemi ellenkérelmében foglaltakat.

A II. rendű alperes is az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyását indítványozta. Az elsőfokú bíróság következtetéseivel egyetértett, mivel túlnyomórészt az az alperesi védekezést elfogadta. Kiemelte, hogy az általa közzétett közlések vagy valós ténynek, vagy megalapozott véleménynek minősültek, amely közlések a felperesek jóhírnevének megsértésére alkalmatlanok, így a kereset elutasítása megalapozott volt.

A III. rendű alperes fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyását indítványozta, mivel az elsőfokú bíróság következtetései helytállóak voltak. Fenntartotta az elsőfokú eljárás során előterjesztett nyilatkozatait.

A IV. rendű alperes fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyását indítványozta. A rá vonatkozó keresetrész kapcsán kifejtette, hogy a bíróság helytállóan ítélte meg, miszerint a baráti jelző szubjektív vélemény kifejezésére alkalmazott fordulat, nem valótlan tényállítás, kifejezésmódjában nem indokolatlanul bántó. A grátisz jelző, amely tényállításnak tekintendő, a valóságot tükrözi, az jóhírnév megsértésének alapja nem lehet. Az elsőfokú bíróság a potom szó olcsóval azonos jelentését is megfelelően értékelte, mint ahogy azt is, hogy az vélemény kifejezése.

A fellebbezés kisebb részben alapos az I. és IV. rendű alperes vonatkozásában, és alaptalan a II. és a III. rendű alperes tekintetében.

A keresetlevél indoklására visszautaló fellebbezés - tartalma szerint - nem érintette sem az elsőfokú bíróság által lefolytatott eljárás jogszerűségét, sem a megállapított tényállást, az alkalmazandó jogszabályokat sem. Támadta azonban az elsőfokú bíróság azon következtetéseit, melyek a kifogásolt szövegrészek keresetben foglaltaktól eltérő értelmezésére, tényként, véleményként értékelésére, valóságára vonatkoztak.

Az elsőfokú bíróság a Ptk. 2:45. § (2) bekezdése alapján helyesen indult ki abból, hogy azt kellett vizsgálnia, miszerint a kifogásolt részletek tényállítás, vagy vélemény körébe tartoznak, azok tényállításként valóságok, vagy valótlanok, sértőek-e. Véleménynyilvánítás esetén indokolatlanul sértőek, bántóak, megalázóak-e, illetve tartalmazzanak-e közvetve vagy közvetlenül valótlan tényállítást. A másodfokú bíróság ezt azzal egészíti ki, hogy a véleménynyilvánítás akkor is lehet jogsértő, ha a logika alapvető szabályaival nyilvánvalóan ellentétben áll, mindenféle ténybeli alap nélküli következtetést, véleménybe bújtatott az érintettre sértő tényállítást tartalmaz.

A személyiségi jogsértés miatt indított perekben is megfelelően alkalmazandó PK 12. számú állásfoglalásra figyelemmel helyesen indult ki abból is az elsőfokú bíróság, hogy a szövegrészleteket a cikk egészére és belső összefüggéseire figyelemmel kellett értelmezni. A másodfokú bíróság ezt azzal egészíti ki a PK 12. számú állásfoglalásra figyelemmel, hogy az értelmezésnél tekintettel kell lenni a kialakult közfelfogásra is, az átlagolvasó értelmezését kell szem előtt tartani. Elsődlegesen ezért azt kellett vizsgálni, hogy a felperes által állított módon értelmezendő-e az átlagolvasó számára a kifogásolt közlés és annak tényállításként, véleményként értékelésénél sem lehetett figyelmen kívül hagyni az egész szövegkörnyezetet. Vizsgálni kellett továbbá az elsőfokú bíróságnak a valós tények hamis színben történő feltüntetését is, vagyis azt, hogy az alperes a felperesek által sérelmezett módon a tényeket - jelentős tények elhallgatásával, önkényes csoportosításával vagy más módon - úgy közölte-e, hogy ezáltal a felpereseket a valóságtól eltérő, hamis és sértő színben tüntette fel.

A másodfokú bíróság a fenti szempontok figyelembe vételével az elsőfokú bíróság döntésével és indokaival nem értett egyet a (3), (6), (9) közlések tekintetében.

A felperes a keresete alapján nem valótlan tényállítást, hanem valós tények hamis színben feltüntetését kifogásolta. Ezért annak, hogy valós-e, hogy a felújítás ideje alatt mentesült-e a bérleti díj fizetési kötelezettség alól, nem volt ügydöntő jelentősége.

A felperesek azt sérelmezték a fenti közléseknél, hogy azt a látszatot keltik a cikkek, mintha ellentételezés nélkül engedték volna el a bérleti díjakat, illetve csak a felperes üzleti célját szolgáló franchise belső kialakítása érdekében, miközben a valóságban a bérleti díj kedvezménye ettől függetlenül szükséges felújításokért cserébe történt.

Az I. rendű alperes arra helyesen hivatkozott, hogy a (3) közlést tartalmazó cikkben szerepel kétségtelenül az is, hogy a hat havi kétmillió forintos bérleti díj elengedése, azaz 12 millió forint fejében felújítást is végzett a felperes. Az ide tartozó szövegrész alcíme, a „12 millió mínuszt ér a közvagyonban kialakított pucér szakács franchise” és az alatta lévő szöveg azonban egyértelműen azt a tartalmat közvetíti az átlagolvasó számára, mintha a felújítás 12 millió forintnak megfelelő része kizárólag a cég üzleti tevékenységéhez szükséges franchise belsőépítészeti elemeinek kialakítását, vagy egyéb különleges követelményeinek kielégítését szolgálná. Műszakilag egyébként szükséges felújítást nem tartalmaz, a közvagyon számára ezért semmilyen tartós értéket nem jelentene.

A felperes ezzel szemben a keresetlevélben megjelölt, a perben nem vitatott olyan beruházásokat is végzett az ingatlanon, mint a kazán, közművek cseréje (gáz, víz, csatorna), szellőzőrendszer kialakítása, portál helyreállítása, amelyek nyilvánvalóan nemcsak a franchise szempontjából voltak szükségesek, hanem az ingatlan értékét is növelték, illetve az eredeti funkciónak megfelelő üzemeltetéshez is szükségesek voltak. Az I. rendű alperes semmilyen bizonyítékkal nem alapozta meg azt, hogy az általa keltett fenti látszat, miszerint a 12 millió forint bérleti díj elengedés kizárólag a franchise, illetve annak megfelelő design kialakításához szükséges munkákkal állt kapcsolatban, valós, ezért a felperes ebben a tekintetben a rendelkezésre álló adatok alapján alappal hivatkozott arra, hogy valós tényeket tüntetett fel hamis színben.

A felperesekre nézve ez a közlésmód sértő is, mivel az önkormányzati vagyonban indokolatlannak tűnő veszteséget okozó, közvagyonot sértő cselekmény (bérleti díj ellentételezés nélküli elengedése) kedvezményezettjeként tünteti fel a felperesek érdekeltiségébe tartozó céget.

A (9) közlést tartalmazó cikk visszautal a (3) cikkekre, a bérleti díj ellentételezés nélküli elengedése ugyanezt a hamis színezetet eredményezi az előző cikkel együtt. A IV. rendű alperes által üzemeltetett honlapon megjelent, a (3) közlést tartalmazó írás információin alapuló cikk ugyanezt a hamis tartalmat közvetíti, az I. rendű alperes cikkére, arra utalva, hogy félévnyi bérleti díjat engedett el az ... felperes cégének, hogy a ... „legmagasabb elvárásainak megfelelően” lehessen átalakítani az önkormányzati ingatlant, a „kerületnek 12 millió forintjába került, hogy ... cége jobban járjon az üzlettel” (6) szövegrésszel.

A másodfokú bíróság a (3), (6), (9) közlések tekintetében az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 253. § (2) bekezdése alapján részben megváltoztatva, megállapította a Ptk. 2:45. § (2) bekezdése és a Ptk. 2:51. § (1) bekezdés a) pontja alapján, a rendelkező részben foglaltak szerint, hogy az I. rendű alperes és a IV. rendű alperes megsértette a felperesek jóhírnevét.

A Ptk. 2:51. § (1) bekezdés b) pontja alapján az I. és a IV. rendű alpereseket eltiltotta a további jogsértéstől azzal, hogy a cikkekben megjelent tartalom nem minősül folyamatos jogsértésnek.

A Ptk. 2:52. § (1)-(2) bekezdései alapján rendelkezett a másodfokú bíróság a sérelemdíj alkalmazásáról is. A sajtó munkatársaitól elvárható, hogy ténybeli alapok nélkül egy közvagyonot érintő felújítás kapcsán - a felújítás valós tartalmának ismerete nélkül - ne keltsenek olyan bűncselekmény elkövetésére is utaló látszatot, mintha az csak a bérlő üzleti érdekében történt volna, ezért a bérleti díj elengedése a közvagyonot károsította, illetve az ilyen tartalmú és súlyú közlés kapcsán az érintettek valamelyikét előzetesen nyilatkoztassa. Köztudomásúként elfogadható volt, hogy a közlés a felpereseket üzleti tevékenységükkel összefüggően magyarázkodásra kényszerítette, a II. rendű felperes üzleti hírét érintették a téves információk, az I. rendű felperes és környezete kellemetlen megjegyzést kaphatott. Ugyanakkor magyarázkodásra szorulhattak más, a cikkekben szereplő, nem jogsértő tartalmú részek miatt is, a felperesek a köztudomásúként elfogadható magyarázkodáson, megjegyzéseken kívül konkrét hátrányt nem bizonyítottak. Az I. rendű alperes tekintetében értékelni kellett, hogy a jogsértés nem jelentéktelen súlyú, ugyanis az ezzel kapcsolatos közlésre is hivatkozott a feljelentő, amely nyomán a cikkek szerint büntetőeljárás is indult, továbbá ezt a rendelkezésre álló adatok szerint, valós tényt hamis színben feltüntető tartalmat más sajtótermékek is átvették, és két cikkében is jogsértőnek bizonyult.

Azt is figyelembe kellett venni ugyanakkor, hogy a felperesek érdekeltségébe tartozó cég közvagyonot hasznosít, a cikkek és a kifogásolt közlések közpénz felhasználást érintenek, közügyre vonatkoztak, amelyekkel összefüggésben a felpereseket - a közszereplői minőségtől függetlenül - a 7/2014. (III. 7.) AB határozatban megfogalmazott elveknek megfelelően nagyobb tűrési kötelezettség terhelte. Jelentős, a sajtóban többször szereplő vállalkozóként, vállalkozásként rendelkezésre állnak továbbá azok a kommunikációs eszközei, amelyekkel a közpénz felhasználás valós tartalmát megvilágíthatta. A felperesek érdekeltségébe tartozó cég önkormányzattal kötött bérleti szerződése, felújítási megállapodása a közérdekű adatok körébe tartoznak. A közpénzek felhasználásának átláthatósága és ezzel összefüggően a közügyek szabad megvitatása érdekében a véleménynyilvánítás szabadságának aránytalan korlátozásának minősülne a jelentősebb összegű sérelemdíj alkalmazása. A fenti szempontokat figyelembe véve a másodfokú bíróság az I. rendű alperest 400.000 forint, IV. rendű alperest 200.000 forint sérelemdíj és annak Ptk. 6:48. § szerinti, az I. rendű alperes tekintetében középarányos kezdődőponttól megállapított késedelmi kamatai megfizetésére kötelezte. Figyelemmel arra, hogy az I. és II. rendű felpereseket az üzleti élettel összefüggő állítás kapcsán ugyanabban a körben érte sérelem, nem külön-külön, hanem egyetemlegesen ítélte meg a felperesek javára a sérelemdíjat.

Ezt meghaladóan az elsőfokú bíróság keresetet elutasító döntésével és indokaival is túlnyomórészt egyetértett a másodfokú bíróság. A fellebbezésre tekintettel az alábbiakat emeli ki.

Ad 1) Az elsőfokú bíróság helyesen értékelte a közlést véleménynek. A közlés nem kelt olyan látszatot, mintha a felperes érdekeltségébe tartozó cég más várbeli önkormányzati bérlő vállalkozáshoz képest kedvezőbb feltételekkel tudna szerződést kötni. Az I. rendű alperes 2017. február 21-i cikke részletesen tartalmazza, hogy milyen tényekre alapozza azt a véleményét, hogy az igénybevétel feltételei kedvezőek. Ezek közé szerződéses rendelkezések, valamint a bérleti díj más, az újságíró által megismert ingatlanpiacon elérhető bérleti díjakkal összehasonlítottan kedvezőnek értékelt nagysága tartozik. Az összehasonlítás, az összehasonlító minta, a piacmeghatározás megfeleltetése az értékelés helyességének, megalapozottságának körébe tartozik, a vélemények azonban helyességüktől, vagy helytelenségüktől függetlenül - különösen a közvagyon hasznosítása körében - a véleménynyilvánítás szabadságának fokozott védelme alatt állnak. Az, hogy a bérleti díjat önkormányzati rendeletnek megfelelően határozzák meg, az ár kedvező, vagy kedvezőtlen megítélése szempontjából közömbös.

Ad 2) Az elsőfokú bíróság helyesen értékelte, hogy a felperes a kifogásolt részletet a szövegösszefüggésből kiragadta, az nem kelti azt a látszatot, hogy a felperesi érdekeltségű cégnek

ellenszolgáltatás nélkül engedték át a közvagyon.

Ad 4) Az elsőfokú bíróság helytállóan értékelte, hogy a közlés nem tüntet fel valós tény hamis színben. A cikk utal arra is, hogy nyílt pályázat volt és megjegyzi, hogy ezek szerint csak a felperesek láttak fantáziát az ingatlan bérelésében. A felperesek által megjelölt többletinformáció hiányának nincs sértő tartalma.

Ad 5), 7), 10), 12), 15), 17), 21) Az elsőfokú bíróság maradéktalanul helytálló indokolására a másodfokú bíróság, az Ad 1) pontnál fentebb kifejtettekkel együtt, az indokok megismétlése nélkül visszautal. A „baráti” szó a közlések egészét nézve a kedvezővel azonos értelmű. A közléseknek nincs olyan sértő tartalmuk a szöveg egészére figyelemmel, ami a felperesi érdekeltségek más várbeli bérleményekhez képest jogtalan előnyben részesítésére utalna. A „kedvező” a bérleti szerződések bérleti díjára, feltételeire vonatkozó értékítélet.

Ad 8), 11), 20). A feljelentés kiegészítésre kétségtelenül a felperesi érdekeltségbe tartozó éttermeket működtető cégek által bérelt ingatlanoknak az önkormányzatnak feltételezetten kedvezőtlen bérleti szerződése miatt tett feljelentéssel indult büntető ügyben került sor, így az ügy felperesi éttermekhez kapcsolása nem valótlan. A cikkek tartalmazzák a feljelentés tárgyát is, valós tényeket sem tüntettek fel hamis színben. Az elsőfokú bíróság helyes indokolással állapította meg, hogy az ügy állásáról szóló tájékoztatás megfelelt a PK 14. számú állásfoglalásnak. A másodfokú bíróság megjegyzi, hogy a PK 14. számú állásfoglalás alapján a felperesek kérhetik, hogy a felperesek érdekeltségéhez kapcsolódó eljárás esetleges kedvező befejeződéséről is számoljon be a sajtószerző, az ügy állásának megfelelő tudósítás azonban nem jogsértő.

Ad 13), 19), 22) Az átlagolvasó a közlést akként értelmezheti, hogy az önkormányzati ingatlanhoz tartozó nyilvános WC-t is a felperes érdekeltsége üzemeltetheti, hasznosíthatja, és ezért használati díjat nem kell fizetnie. A közfelfogás szerint a nyilvános WC használatáért fizetnie kell az azt igénybe vevő személyeknek, jellemzően turistáknak, ezért az üzemeltetés bevétellel, akár nyereséggel is járhat. Az, hogy a felperes előadása szerint az adott helyen és körülmények között az üzemeltetés nem nyereséges, az üzemeltetés nem vitatott ingyenes lehetőségétől független. Az elsőfokú bíróság helyesen állapította ezért meg, hogy a közlés nem valótlan tényállítás, és valós tényeket sem tüntettek fel hamis színben az alperesek az ingyenességre, közpénz felhasználásra vonatkozó tájékoztatással. A cikkek középpontjában egyebekben a terasz újságírói értékelés szerint olcsó bérleti díja áll, melynek szempontjából nem lényeges részlet a WC-re vonatkozó közlés, sértő tartalommal sem bír a felperesekre nézve.

Ad 14), 16), 18), 23) A másodfokú bíróság a döntéssel és annak indokaival is maradéktalanul egyetértett, az indokok megismétlése nélkül azokra visszautal.

Mindezekre tekintettel a további közlések esetében a Ptk. 2:45. § (2) bekezdése helyes alkalmazásával állapította meg az elsőfokú bíróság a jóhírnév sértés hiányát és utasította el a keresetet.

Fentiekre tekintettel a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 253. § (2) részben megváltoztatta, egyebekben helybenhagyta a per főtárgya tekintetében, valamint a II. és a III. rendű alperes vonatkozásában a perköltségre is kiterjedően.

A fellebbezés a II., III. rendű alperesek tekintetében nem volt eredményes. Az I. rendű alperes, IV. rendű alperes tekintetében részben vezetett eredményre, a közlés súlyára, a mérlegeléssel megállapított, a közügyekre vonatkozó megszólalásra tekintettel is mérsékelt sérelemdíjra figyelemmel a másodfokú bíróság a pernyertesség, pervesztesség arányát az I. rendű alperesnél 25-75 %-ban, a IV. rendű alperesnél egyenlő arányban állapította meg mind az elsőfokú, mind a másodfokú eljárásban.

A másodfokú bíróság a felperesek által az I. rendű alperesnek a megváltozott pernyertességi arányra tekintettel fizetendő első- és másodfokú perköltség megállapításánál az I. rendű alperes tekintetében az elsőfokú bíróság által megállapított I. rendű alperesi ügyvédi munkadíjat, a felperesek oldalán ugyanígy 150.000 forint ügyvédi munkadíjat, a másodfokú eljárásban a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. § (2) bekezdése, illetve (5), (6) bekezdése és a 4/A. § alapján, mind a felperesek, mind az I. rendű alperes oldalán 75.000-75.000 forint ügyvédi munkadíjat vett figyelembe áfával terhelten. A Pp. 81. § (1) bekezdése alapján, valamint a másodfokú eljárásban a Pp. 239. § folytán alkalmazandó Pp. 81. § (1) bekezdése és a Pp. 82. § (1) bekezdése alapján 110.000 forint+áfa együttes első és másodfokú perköltség fizetésére kötelezte a felpereseket egyetemlegesen.

A II. és III. rendű felperes tekintetében a Pp. 239. § folytán alkalmazandó Pp. 78. § (1) bekezdése, Pp. 82. § (1) bekezdése, a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. § (2) bekezdése, illetve (5), (6) bekezdése alapján, a pertárgyérték mellett mérlegelve a másodfokon kifejtett képviselői tevékenység időigényét is, a rendelkező részben megállapított másodfokú perköltség megfizetésére kötelezte egyetemlegesen a felpereseket, figyelembe vette a 4/A. § alapján az alperesi jogi képviselők áfa fizetési kötelezettségét is.

A IV. rendű alperes tekintetében az első- és másodfokú perköltségre vonatkozó rendelkezést a Pp. 239. § folytán alkalmazandó Pp. 81. § (1) bekezdése alapján határozta meg az egyenlő pernyertesség-pervesztességre figyelemmel.

A le nem rótt kereseti és fellebbezési illetékről a másodfokú bíróság a 6/1986. (VI. 26.) IM rendelet 13. § (2) bekezdése alapján határozott azzal, hogy az összpertárgyérték 9.000.000 forint, az elsőfokú bíróság által megállapított helyett ezért összesen 540.000 forint feljegyzett kereseti illeték viseléséről kellett rendelkezni.

Budapest, 2017. december 15.

. Kisbán Tamás s.k.
a tanács elnöke

dr. Istenes Attila s.k.
előadó bíró

. Kovaliczky Ágota s.k.
bíró